

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Materia Lectionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

preparant? an non solitarium locum, quo à distractionibus defendantur eligunt? an non de apto sibi Magistro aut rectore prospiciunt? an non oculos accuratè & assidue Directorem, aut imaginem, aut Prototypon reflectunt, dirigunt?

Considera II. Quomò magis tu has omnes indolentias & conatus pro renovatione tuæ imaginis adhibere debeas, ut cui ultrò tam copiosa eorundem occasio offeratur.

Considera III. Quomodo non modò in solitudine, sed cum magno desiderio secedere, omnèsque alias curas, labores, & ceteras, sed etiam omnes industrias, quæ à S. Ignatio, & Ascetis ad hunc finem præscribuntur, magna cum sedulitate, constantiâque adhibere velis. Colloquium ad Christum rogando, ut, sicut ipse hunc secessum verbo & exemplo præcavit, ita efficacem quoque pro illo ritè continuando largiri dignetur.

Materia Læctionis.

I. Etsi hæc exercitia potissimùm ad veram sui notitiam reformationem ordinata sint, atque adeò primum semper sacras Exercitationes locum meditatio habere debent, rectè tamen directorium (quo nomine liber à Societate sua composuit, & modum exercitia spiritualia cum fructu faciendi docens intelligitur) cap. 21. n. 1. monent melius durare possit is, qui exercetur, expedire, ut detur aliqua relaxatio in horis meditandi, eoque tempore, à meditationibus liberum habet, liber aliquis legendus, qui pietatem potius nutriat, quàm intellectum motibus exerceat; quique aptus & opportunus sit ad illum finem, vel finem, qui per exercitia quæritur, gignitur. Quin etiam monendus est (ait idem Directorium cap. 21. n. 2.) & docendus, ut ipsam læctionem dirigat ad meditationem, nimirùm non legendo cursim aviditate sciendi & videndi, sed immorando, & perpendendo accuratè, quæ legendo intrando in eosdem affectus.

II. Sed & illud cavendum (ut rectè ibidem n. 6. monetur) ne vel legendi, vel scribendi dulcedine ita se quis distineri sinat, ut tempus eripiat meditationi aut præparationi ad meditationem. Semper enim aliquantulum meditationem debet omnia relinquere, & omnino suam

gitationem convertere ad puncta illius Exercitij, quod jam instat. Addo, cavendum hoc quoque, ne nimis legendo aut scribendo defatigetur animus, & quasi, vires ejus exhauriantur; oportet enim salvam semper relinquere meditationem, & cetera omnia huic uni servire.

III. Ut autem sciat is, quem instruendum hinc suscepi, Sacerdos, quos præcipuè libros aut materias legere debeat, ante omnia ei consulendum est, ut unum quotidie caput speciatim à me annotatum, manè, & alterum, si velit, fortuito selectum, aut certè, si totum legere non placet, unam, alteramve sententiam aut paragraphum, à prandio ex libello de imitatione Christi legat, exemplo S. Ignatij Exercitiorum horum Authoris, qui & mirifica laude semper extollere hunc libellum, & pari fervore alijs commendare, ipsemet verò tantopere spiritum illius probare, tamque perfecte in se exprimere solebat, ut, quemadmodum Petrus Ribadeneira l. 1. c. 13. vitæ scribit, multorum judicio, Vita Ignatij solida quædam, eminens, ac viva esset imago eorum præceptorum omnium, quæ aureo illo libello continentur. Nec immerito sanè hunc libellum præ alijs suadebat, quia, ut Julius Nigronus tract. 5. Ascet. c. 3. n. 15. rectè pronunciauit, continet succum totius vitæ spiritualis, compendium perfectionis, quintam, ut ita dicam, essentiam religiosæ vitæ ac sanctitatis, diurnæ meditationis Alembico per virum experientissimum, tum ex alijs spiritualibus libris, tum ex ipsius Spiritus Sancti unctioe expressam. Quem qui legit assidue, habebit, teste Ludovico Granatensi in præfat. ad hunc libellum à se in Hispanicum idioma conversum, fidum viæ hujus vitæ comitem, solamen in adversis, Doctorem, ducemque in dubijs: artem, præsertimque ornandi hinc hauriet, ac piè vivendi normam, nec non bene, beatèque moriendi scientiam. Dicit proinde eodem cum Seneca Epist. 54. *Vivit, viget, liber est, supra hominem est, dimittit me plenum ingentis fiducia. In quacunque positione mentis sim, cum lego hunc (fatebor tibi) libet omnes casus provocare.* Ex hoc itaque libello pro hodierno die, proque felici omnium subsequentiū lectionum auspicio legi potest cap. 2. l. 3. in qua illa præcipuè verba non pro hac duntaxat, sed secuturis etiam lectionibus cum singulari affectu usurpentur: *Loquere:*

H 2

Demig

Domine, quia audis servus tuus, verba enim vita tua habes. Loquere mihi ad qualemcumque anima mea consolationem, & ad totius vite mee emendationem: tibi autem laudem & gloriam, & perpetuum honorem.

IV. Præter hunc libellum liber etiam quispiam de nalis ad Instructionem Sacerdotum pertinens legi potest, quales exempli gratiâ esse possunt, Ludovicus de Pontefili 4. ubi fusè de statu & officijs Sacerdotum agit: Sacerdotum Christianus M Ludovici Abellij. Jacobi Marchantij Aaronis. Joanais Trithemij institutio sacerdotalis M. 1640. iterum recusa. Manuale Parochorum M. 1640. iterum recusa. Manuale Parochorum M. 1640. iterum recusa. roli Mufarti. Jacobus Masenius in Auctario Ducis viti octo Meditationes proponit pro Sacerdotibus, quæ per modè pro lectione spirituali servire possunt. Tertia instructio de conversatione Apostolica, & quarta instructio Pastorum, quæ breviter complectuntur, quidquid ad eum Sacerdotum spectat.

V. Sed & Sanctorum vitas interdum non inutiliter posse, S. Ignatius in annot. post primam hebdomadam meditationem insinuat, & ipsa etiam experientia confirmat, maximè si selectæ sint, & ei, qui Exercitia facit, commodatæ, quales respectu Sacerdotum esse possunt, Sacerdotis, seu vita Jacobi Merlohorstij. Vita M. 1640. nis Avilæ. Vita P. Petri Foreri Canonici Regularis & M. 1640. chi. Vita P. Petri Fabri è Societate Jesu, quæ multas doctrinas Sacerdotibus accommodatas continet; Vita M. 1640. roli Borromæi, & S. Francisci de Sales, & similes.

VI. Denique præ reliquis etiam legi convenit, annotationes, vel additiones, regulasve, quas S. Ignatius in Exercitiis inseruit, & successivè in charta separata voluit. Et hodie quidem antè, quàm auspicietur Exercitium, Annotationes & Additiones ei dandas esse, Directorium n. 5. & cap. 15. n. 8. monet, quas proin placet hic apponere notis brevibus, ubi opus videbitur, adjectis.

Annotationes.

1. Has Annotationes, ut in ipso titulo videre est, S. Ignatius eo fine à se compositas fuisse ait, ut aliquid intelligenti exercitia spiritualia afferant tam ei, qui traditurus est, quàm qui accepturus. Unde quia hoc loco eum duntaxat, quæ